

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Reis op dit Hoved, al Christenhed

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Reis op dit Hoved, al Christenhed", i Grundtvig, N. F. S.: *Sang-Værk til den danske Kirke. - 1944, 1944-1964*, s. 672. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-grundtvig11val-shoot-workid162710.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Sang-Værk til den danske Kirke. - 1944

No. 400 . *)

Reis op dit Hoved, al Christenhed!
Oploft dit Øie, slaae ei det ned!
I Himlen du har hjemme;
Der er dit Hjerte, der er din Skat,
Derfra Han kommer med Æren brat
Hvem du kan aldrig glemme!

Reis op dit Hoved og stir i Sky!
Der skinner saa blidt dit Nyaars-Ny,
Veltændt ved Jule-Tide!
Siig, hvad dig lyster i Aarets Løb!
Det Alt du fanger for Røver-Kiøb,
For Hans paa høire Side!

Reis op dit Hoved! af Hjertet siig
Til Korssets Høvding: o tænk paa mig,
Nu er Du i dit Rige!
Da Skiæl der falder fra Øie dit,
Du mægter, som du har ønsket tit,
I Paradis at kige!

Der seer i Haven du Livets Træ,
Og Himlens *Fugle* i Lun og Læ
Du horer liflig sjunge,
Om Herre-Færden i høien Sky,
Om Jord og Himmel de splinterny,
Om Christne evig unge!

*
- 673

Ei meer du gruer for Domme-Dag,
Du veed, din Dommer har ført din Sag,
Og fra sig Selv den vundet;
Desmeer du længes hvert Morgen-Gry,
Til Herren dages paa Rosen-Sky,
Naar Nat er heel udrundet!

Og naar da under hver Himmel-Egn
Du seer din Konges det visse Tegn,
Ja Tegn i Soel og Maane,
Da funkler frydelig Øie dit,
Da reiser Hoved du kiækt og frit,
Mens Stjerner døe og daane!

Thi er om Vaaren os Sommer nær,
Naar Bøg, som Figen og alle Træ'r,
De knoppes og udspringe,
Den Slægt, som lever, naar Tegnet skeer,
Forgaaer slet ikke, før Ham den seer.
Som Lynet har til Vinge!

Men skiøndt du længes, o Christenhed!
Saa glem dog ikke, at godt du veed,
Hvad Herren tøver efter,
Og beed Ham aldrig, før Timen kom,
Til Jordens Gru og al Verdens Dom
At røre Himlens Kræfter!

Du veed, du tjener en Herre mild,
Som ikkun nødig med Himlens Ild

Hjemsøger Jordens Lyder!
Som »Vennen« dristig for *Sodom* had,
Saa beed og du for den store Stad,
Til Selv Han Staven bryder!

674

Ja, beed for *Babel* , til grandt du seer,
At Bøn og Sukke ei baade meer
Mod Undergangens Bølge!
Da raaber Herren: Jeg kommer snart,
Og Bruden svarer: med Lynets Fart
I Sky jeg Dig skal følge!

Da gjalder Luren for sidste Gang,
Da luer Bavn i Blomster-Vang,
Da styrter Dødens Throne,
Da luttres herlig den gamle Jord,
I Skiærs-Ilds Luer paa Herrens Ord,
Da straalder Livets Krone!